incolas deplorē ꝙ virtutes inde abe
gerint. Obſecro itaqꝫ vt illud quod
in remotiſſimis locis exercetur ſapiē
ſtudiū: ad nos vel in vrbibus tradu-
camus: vt ciuitates et loca frequen
tiora hoc pacto excolāt: ſic et gētiles
reduci in viā poterunt. et offendicula
ſummoueri: adeo vt ſi eos reddere i
offēſos cupieris: et tibi mercedis plu
rimum vendicare: et vita hec tua erit
per te corrigēda: et quaqꝫ verſus illu
ſtrāda: vt hoīes tuis optimis facino-
rib⁹ perſpectis: deū celeſtē patrē effe-
rant laudibus: noſqꝫ ea gloria que ex-
plicari verbis haud ſat ꝓ merito pt-
frui poſſimus.

Diligamus ꝑſequētes.

Sermo. xiiij.

Iungam⁹ noſipſos inuicē: vo
lētib⁹ vel ceteris ab hac ami-
coꝝ coniūctione diſcedē: con-
ſtans ipſe in officio permanebis: neqꝫ
noſtrū quiſpiā dictū illud vulgatū et
frigidū vſurpet: ꝙd dici ſolet Amore
ꝓſequar me colentē. Et illud: vel de
xterū mihi oculū excuſſerim: quē no-
rim me hēre infenſū Demonū dicta
ſunt hec: publicanoꝝ potius: vel gen
tili diffidētia digna. tu vero ꝗ ſis ad
ampliorē quādā rempublicā accitus:
et celo inſcriptus: maiorib⁹ videris eſ
ſe obnoxius legib⁹. Idcirco erit his
verbis tēperandū: quin ⁊ hoīes a tui
amore abhorrētes: plurima ſunt ī gra
tiā beniuolētia reducendi. ſunt enī et
hi nobis in mēbꝝ dati: ꝙd membrum
ſi fuerit a reliꝗ corꝑe reuulſum: enixe
oīa facimus: vireſqꝫ ⁊ animū magis ī-
tendimus: vt ad priorē copulā reuo
cemus. Maioris enī ē premij cū quē-
piam nec volentē ad nos amandum
pellicimus. nā ſi iubet deus eos fore
ad prandiū inuitandos ꝗ neꝗant vi-
cē reddere: vt collatū illud in alterū
augeſcat munus. lōge magis id erit ī

amicitia ſeruandū: ſiquidē qui alienā
in ſe beniuolētiā mutuo amore cōpē
ſat: vicē repēdit: at ꝗ alienū in ſe amo
rem ꝯmerebitur: vel ſi nullā reddat
amoris viciſſitudinē: deū aſtituet ꝓ
ea in ſe beniuolētia obligatū (Atqꝫ
iſta ommittā) nihil videbit̄ alioꝝ ꝑa
in fungēdo officio indigere: vnde et
hi iniādi erūt ad amandū etiā cōpel
lendi: ꝗ te oderint Ne igit̄ vbi ſtudiū
preſtandū eſt: negligentiā inferas: ne-
qꝫ id dixeris eo fore quēpiā negligen
dū quo ſit et corꝑe affecto: ⁊ valitudi
ne correptus. ſiquidē cum amor refri
xit: morbus eſt. quin refoue algentē:
vt incaleſcat. Quid ſi ne fotus quidē
dicet aliquis incaluerit? tū rei tue va-
cabis: quid ſi magis algore contraha-
tur? ruſſus is p̄mia tibi maiora ſuppe-
ditabit: coqꝫ magis dei te ſectatorē ar
guet. Nā ſi ex amore mutuo xp̄i diſci
puli dignoſcuntur. In eo enim inꝗt
dignoſcemī omēs eſſe mei diſcipuli: ſi
vos adinuicē dilexeritis: cogita quāte
te illud ſit laudis: ſi odiū amore com-
pēſes. ꝗppe ⁊ dn̄s tuus amore: ſe odiē
tes complectabat̄. pro hiſqꝫ ⁊ patrem
precabatur: quātoqꝫ illos infirmiores
ſpectaſſet: tāto magis illoꝝ curam ſu-
ſcipiebat: dicenſqꝫ exclamabat. Non
opus hn̄t qui proſꝑa ſunt valitudine
medico: ſꝫ ꝗ mala. Quinetiā menſa ea
dē ⁊ pctōres eque: et publicanos: di-
gnabat̄: ꝗntoqꝫ magis ſe iudaicus po
pulus ignominia ⁊ probris inſectaba
tur: eo maiori ſibi ⁊ cure fuit ⁊ honori
Hunc itaqꝫ et ipſe imitare: non enim
parui: hec virtus: facienda ē: qua ſine
vt paulus ait: neqꝫ martires ipſi mul
tū deo placere potuiſſent. Ne igitur
dixeris nequire te eū colē: cui ipſe fue
ris exoſus: id enī vel maxie debes: o-
dienti amorē: accedit etiā ꝙ nemī li-
cet amantē ſe odiſſe ſtatī: quin ⁊ ſi be-
luarū ſit quiuis ſimillim⁹ amabit: ꝗ ſe

beniuolētia ꝓſequetur .hoc enī inq̄t
ethnici faciūt ⁊ publicani : ꝙ ſi quiſq̄
colentē ſe colit:q̄s non eum adama-
rit qui ꝓ odio amorē rependat? Id
igit̄ veli ceteris ad exemplū p̄feras:
habeaſq̄ in ore frequētius iſtiuſmōi:
non deſinā te amādo inſectari: q̄diu
me odio habueris:hoc pacto contro-
uerſias ſedabis: nā ſiue ex phlegma-
te:ſiue ex quadā nature frigiditate e-
iuſmōi morbꝰ ortū duxerit: vtrūq̄ tn̄
amoris potētia ⁊ vis:eiꝰ feruorē modera-
bit̄. Nōne etiā ſpectaſti vnq̄ q̄ turpi
libidīe detinēt̄:vti ab adulterata mu-
liercula innumeris ꝯtumelijs affecti r-
cedunt̄ plerūq̄ ⁊ conſpuūtur? quid
agitur?nū amor ignominijs ſoluitur?
minime.quin magis incēditur. Hec
ſane hūili ⁊ īfimo genere femelle poſt
q̄ libidinate ſunt factitant.qui vero ī
iniurijs afficiuntur:p̄nt pſepe maiores
ſuos recenſere illuſtres ⁊ claros vi-
ros:⁊ familie nobilitatē p̄dicare non
mediocrem.non tn̄ idcirco vel libidi-
ne extricantur vel deſerūt:quam ama-
re occepint. Proīde nihil nos pudet
eam quā demonicus amor habē vim
credit̄ :nō exiſtimare in diuinū poſſe
deſideriū trāſferri. expugnari q3 hoc
pacto vel demones poſſe. Nōne etiā
noſti:demonē illū impurū inſtare vt
vel eū qui ſit odio habitus ad ſe tra-
hat:⁊ mēbrū vēdicet noſtrū ꝙ quē-
piā oderit.quo neglecto victorie pal-
mā prodis:id ē fratrē qui ī palme mo
rem in mediū aſtat ⁊ tibi ſi viceris fu
turus in premiū.ſi vero negligentior
fueris ſine palma abibis? Deſine ita-
q̄ demonicū illud ꝓnunciare:ſi me.ſ.
oderit frater haudquaq̄ hunc mihi
ſpectandū tulerim.q̄ dicto nihil eſt fe
dius.cūq̄ nōnulli eā animi cruditatē
ſummis ingenijs aſcribant : nihil tn̄
ipſe exiſtimaueri vel abiectiꝰ dici vel
inſanius et immitiꝰ poſſe:eoq̄ mihi ī

gemiſcendū cenſeo ꝙ vitia ducitis vir
tutibus potiora:et inſoleſcere ⁊ cete-
ros aſpernari:magni apud vos eē ap
pareat:et clari viri officiū:quod equi
dē non ſecus ac ꝓ magnis demonū la
queis habendū duxerim:eo magis ꝙ
velit plerīq̄ de animi malignitate bn̄
opinari.ita fit vt deleri eiuſmodi neq̄
tia haud facile poſſit. Audiui ego:nō
nullos iactari ſolitos : ſeſe non vltra
eos adiſſe:qui vel ſemel nullā ſui ha
buerint rōnem:q̄d tn̄ ſibi dn̄s tuꝰ glo
rie duxit .quotiens nāq̄ hunc hoīes
conſpuerūt?quotiēs aſpernati ſunt.q̄
bus nihil minus ipſe et opē ferre ⁊ ſb
uenire nō intermiſit? Neq̄ itaq̄ illd
in ore habueris:minꝰ ſc3 poſſe odio
te habentes conuenire.q̄n illud vſur
patum habeas veli:nequire te tui p-
ſufacere contemptores:quoꝝ alterū
Christi diſcipulū decet:alterū demo-
nes vtq̄ primū illud claros hoīes
facit ⁊ illuſtres : ita ſecundū hoc ob-
ſcurat: ⁊ ridiculos reddit Eoq̄ ⁊ moy
ſes admirationi habetur:ꝙ deo dicē-
te. Mitte me vt iratus conterā illos:
nihil eſt paſſus eos reſpuere:qui ſe fu
iſſent ſepius aſpernati.quin potiꝰ rn̄-
tebat. Si dimiſeris eis pctm̄ dimitte.
ſinaūt ⁊ me perde. Erat is ſane dei ⁊
amicus ⁊ imitator. Ne itaq̄ nobis id
laudi demus:q̄d potius foret ob tur-
pitudinē occultandū:neq̄ illud vſur
pemus q̄d dici vulgo ſolet Noui ego
contēptui habere q̄ plurimos .quin
erunt etiā oēs et irridendi per nos ⁊
cōprimendi:qui verbis iſtiuſmodi v-
tant̄ q̄nquidem in his ſe iactant: q̄rū
pudere oportuiſſet. Quid inquis:dic
mihi xp̄ianū hoīem conſpuendum eē
ſes quē neq̄ infidelē xp̄us cōſpuit3?
at quid conſpuiſſet dixeri . quin vſq3
adeo hūc et ſi ſordidū et informē di-
lexit:tantoq̄ eſt amore ꝓſecutus: vt
eius gr̄a mortē ſubierit:tu vero cum

dem decoꝝ admodū ī pħtiaꝝ effectū:
et cunctis admirabilē reſpuis? dic mi
hi: nondū aduertis qualia in eū ꝟba
iactes: aut quod audeas facinus: ꝗ et
xp̄i ſit membrū: et eiuſdē ac dn̄i cor‑
pus gerat: eūqʒ pro capite habeat: pro
menſa ꝛ veſte: proqʒ luce et ſponſo ac
demum vniuerſoꝝ loco ducat. Neqʒ
hūc ſolū: ſʒ alios pleroſqʒ maledictis
offēdis. Cōtine te iā ꝛ deſine īſanire:
recognoſce fratrē: ediſce furētis hec
dicta eſſe: ꝛ animi valitudīe laborā‑
tis. qn̄potius lōge his aliena hunc in
modū ꝑſare. Nunqʒ deſiſtā: beniuolē
tia te cōplecti: vel ſi centies a te pati‑
ar repulſā. hoc pacto et fratrē lucri‑
feceris: viues qʒ hāc ī dei laudē vitā:
et future btitudinis nō eris īmunis.

¶ Dauidica cantica diuerſis ſubſer‑
uiunt noſtris cōſolationib⁹ ꝛ medita
tionibus. ¶ Sermo xv.

Q(q)uemadmodū cibo vita hec
ſuſtētatur quē mox eadē illā
ſummiſtrat: ſic ꝛ ſi boīs actio‑
nibus adnitamur: ſpū potiemur: quo
parto et bonis opibus abundabim⁹.
quib⁹ cōtra ſi caruerimus: idē a nob
ſpūs auolabit: quo deſtituti. neceſſe
erit circa res gerēdas claudicare. Si
quidē ſpū hoc decedente: impur⁹ ſuc
cedet. quod liq̄do pōt in ſaule cogno
ſci. ꝗ ſpū quid refert ſi non adeo ipſi
vrgemur quēadmodū Saul vrgeba
tur: qn̄ ex malefactis ipſi ꝛ flagellitijs
et angimur et ſtrangulamur? Op⁹ ita
qʒ nobis dauitica cithara: vt anīe di‑
uina carmina: cū a ꝓpheta: tum bonis
actionibus deſumpta: incinamus. ho
rum vtrūuis mō egerimus: vel daui
tico cantico occepto: vel optimis ini
tis facinoribus: non ſecus demonem
impugnabim⁹: ac Dauid ſolebat ſaul
veſaniam lenire: eritqʒ eiuſmodi nob
ad iuſticiā medela. Quinetiam demo
num furoꝝ efferatius concitabitur: cū
ſe nobis praua ſuggerētibus: nihil ip
ſi ad malum flectimur: verentur eniʒ
vel initio ſtati impuriores illi ꝛ male
fici: ne ex ſuis nefarijs ſuggeſtionibus
ad laudabile aliquod facinus conuer
tamur. cūqʒ nos viderint immotos
ꝑſtare et timore priſtino vacui erunt
et cura. Idcirco re bn̄ geſta: canticū
decantemus: vt demonicum illud vel
vrgētiſſimum ꝓpulſemus ſcelus. De
mones quidem non prorſus priuare
nos celo poſſunt: quin iuuēt plerūqʒ
nos oppugnando: vigiles tamē ꝛ ſo
brios ad celos capeſſendos: e qb⁹: de
lictis ꝛ ſcelere pleriqʒ deijciunt. nā ꝗ
volens delinquit vel ſpōte furit: de
mon eſt: preterea neqʒ veniā ab hoīe
neqʒ miaʒ ꝓmeretur. Incinam⁹ itaqʒ
anime hoc ſe pacto habenti: cum alijs
ſacraꝝ literaꝝ ſcripd. ꝛ dauitica: ꝛ ita
vt os cauendo mentem erudiat: ne‑
qʒ enim tenue illud ꝛ exiguum videri
debet. ſiquidem cum linguam ad can
tum inſtruimus: pudebit animaʒ vel
contraria ſentientem: non ſalteʒ canē
tem illā imitari. Qua ex re neqʒ id ſo
lum vtilitatis aſſequemur: quin ꝛ plē
raqʒ alia que nobis conducēt referē
mus. Diſſerit quippe ꝓpheta ille non
ſoluʒ futura: ſed de viſibilibus his de
qʒ inuiſibili celoꝝ ſtructura diſputat:
cupientiqʒ tibi forſan edoceri. vtrum
hoc celum eodem ſit ſtatu perpetuo
permanſurum nonne reſpōdebit Da
uid dicetqʒ? Celi quemadmodum ve
ſtimentum veteraſcent. ac velut ami
culum mutabis eos et mutabuntur.
Itē de forma celoꝝ ſi quid optauer⁹.
audire illud intelliges. Extendo ce‑
lum ſicut pellem. Inſuper ſi de celi
dorſo volueris quid amplius noſſe
diceʒ tibi. qui obtegit aquis ſuperiora
eius. neqʒ his contentus: quin etiam
de latitudine et altitudine mētionem
facit: oſtendens vtraqʒ hec: pari eſſe